

BORGARTING LAGMANNSRETT

KJENNELSE

Avsagt: 24.10.2014

Saksnr.: 14-166550ASK-BORG/04

Dommere:

Lagdommer
Lagdommer
Lagdommer

Vincent Galtung
Anne Ellen Fossum
Anne Austbø

Ankende part

Anne-Karina Hyggen
Amland

Ankematpart

Advokatfirmaet Torkildsen
& Co AS

Saken gjelder klage over avholdt utleggsforretning. Tingretten avviste klagen under henvisning til manglende prosessdyktighet hos klager, etter tvisteloven § 2-2 femte ledd.

Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS fremsatte 9. oktober 2013 utleggsbegjæring til namsfogden i Asker og Bærum, overfor Anne-Karina Hyggen Amland. Tvangsgrunnlaget var to avgjørelser av 10. september 2013 fra Høyesteretts ankeutvalg, der Amland ble ilagt til sammen 13.000 kroner i saksomkostninger til advokatfirmaet.

Namsfogden avholdt utleggsforretning 28. januar 2014. Utlegg ble tatt i fast eiendom.

Amland fremsatte klage over utleggsforretningen, etter tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16, til Asker og Bærum tingrett. Tingretten avsa 7. august 2014 kjennelse med slik slutning:

1. Klagen over utleggsforretningen avvises.
2. Anne-Karina Hyggen Amland erstatter Advokatfirmaet Torkildsen & Co sine saksomkostnader med kr. 5 000 - femtusen kroner,- innen 14 dager etter forkynnelse av kjennelsen.

Som nevnt ble klagen avvist under henvisning til tvisteloven § 2-2 femte ledd om manglende prosessdyktighet.

Anne-Karina Hyggen Amland har anket tingrettens avgjørelse til Borgarting lagmannsrett. Anken er meddelt motparten, men det er ikke gitt pålegg om tilsvar.

Den ankende part, Anne-Karina Hyggen Amland, har i korthet gjort gjeldende:

Det var uriktig av tingretten å bruke tvisteloven § 2-2 femte ledd. Det er kun *saksøkere* som gjennom denne bestemmelsen kan frakjennes retten til å fremme en sak. Ankende part har imidlertid bare forsvart seg, som *saksøkt*, mot en utleggsbegjæring fra motparten.

Ankende part har heller ikke gjentatte ganger reist søksmål mot motparten, hvilket også er et vilkår for å kunne anvende tvisteloven § 2-2 femte ledd. Det er ankende part som hele tiden må forsvare seg mot pågangen fra advokatfirmaet.

Det er for øvrig over tid et mønster i saksbehandlingen i Asker og Bærum tingrett, idet samme dommer til stadighet er dommer i saker der ankende part er involvert.

Det er lagt ned påstand om opphevelse av tingrettens kjennelse. Det også lagt ned påstand om at tingrettens bruk av tvisteloven § 2-2 femte ledd er i strid med EMK, og at den aktuelle tingrettsdommeren - tingrettsdommer Nils Ole Bay - skal ilegges erstatningsansvar. Endelig er det lagt ned påstand om saksomkostninger for begge instanser.

Lagmannsretten skal bemerke:

Tvisteloven § 2-2 femte ledd lyder slik:

Saken kan avvises dersom den utvilsomt ikke kan ha et fornuftig formål og er anlagt av en person som misbruker rettsapparatet ved gjentatte ganger å ha anlagt slike saker.

Det er, som det fremgår, et vilkår for å benytte denne bestemmelsen at saken er **anlagt av** den parten det er aktuelt å anse som prosessudyktig. Det **kan diskuteres** om nærværende sak skal anses anlagt av Amland, ved å fremsette klagen til tingretten, eller av motparten, ved den forutgående utleggsbegjæringen.

Lagmannsretten legger til grunn den rettsoppfatning som følger av **Rt. 2014 s. 758.** Høyesteretts ankeutvalg uttalte her, i en tilsvarende sak om klage over utleggsforretning, at saken ikke var anlagt av klager, men av motparten - dvs. den parten som hadde begjært utlegg.

Lagmannsretten tilføyer at det nok kunne reises spørsmål om "saken" etter tvisteloven § 2-2 femte ledd bare er tvangsfullbyrdelsessaken (utleggssaken), eller om det også omfatter den bakenforliggende/underliggende saken mellom partene, jf. tingrettens kjennelse på s. 4. I så fall ville § 2-2 femte ledd kunne komme til anvendelse hvis den part det er aktuelt å anse som prosessudyktig - her Amland - *den gang* var saksøker, ikke saksøkt. Det er imidlertid ikke spor av en slik betraktningssmåte i Rt. 2014 s. 758. Lagmannsretten finner det uansett naturlig å anse den opprinnelige saken og utleggssaken som separate saker - også i relasjon til tvisteloven § 2-2 femte ledd. Noe annet ville også medføre retts tekniske vansker, blant annet ville det kunne skape uoversiktlige forhold der det kravet det begjæres utlegg for stammer fra et større sakskompleks. I større sakskomplekser vil for øvrig også rollene som saksøker og saksøker kunne ha vekslet.

For lagmannsretten er det etter dette ikke nødvendig å gå inn på hvem som var saksøker i den eller de opprinnelige tvisten(-e) mellom partene. Lagmannsretten kan uansett ikke se at spørsmålet om anvendeligheten av tvisteloven § 2-2 femte ledd står i noen annen stilling i nærværende sak enn i den saken som ble behandlet i Rt. 2014 s. 758.

Vilkårene for å benytte § 2-2 femte ledd var **følgelig ikke til stede**, og tingrettens kjennelse blir å oppheve, jf. tvisteloven § 29-23 tredje ledd. Tingretten må deretter realitetsbehandle klagen.

Lagmannsretten **finner ikke grunn** til å gå inn på om tingrettens forståelse av tvisteloven § 2-2 femte ledd ville innebære et brudd på EMK.

For så vidt gjelder begjæringen om at tingrettsdommer Bay ilegges erstatningsansvar, bemerkes at den aktuelle hjemmelen i tilfelle måtte være domstoloven § 200 om

"utilbørlig forhold". Lagmannsretten finner det åpenbart at det ikke er grunnlag for ileggelse av erstatning.

Når ankemotparten - Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS - ikke straks sluttet seg til Amlands krav om opphevelse, må Amland anses for å **ha vunnet ankesaken**, jf. for så vidt Schei m.fl., Tvisteloven med kommentarer (2. utgave 2013) s. 702. Lovens hovedregel er da at hun har krav på saksomkostninger for ankebehandlingen, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Lagmannsretten kan ikke se grunnlag for å gjøre unntak fra dette, etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd.

Lagmannsretten finner det for øvrig ikke tvilsomt at advokatfirmaet her må anses som motpart ved ankebehandlingen, også i relasjon til omkostningsansvaret - selv om anken ikke er formelt forkynt for advokatfirmaet, og selv om det ikke er gitt pålegg om tilsvarende. Det fremgår av tingrettens oversendingsbrev til lagmannsretten at dette henger sammen med at man ville unngå at Amland skulle bli ilagt ytterligere saksomkostninger - med nye utleggsforretninger og klager over disse til følge.

Amland er **selvprosederende**, og lagmannsretten kan ikke se grunnlag for å tilkjenne henne godtgjøring for eget arbeid etter tvisteloven § 20-5 første ledd siste punktum. Derimot må hun få dekket ankegebyret til lagmannsretten, 5.160 kroner.

Amland har krevd at saksomkostninger ilegges både advokatfirmaet og to av dets advokater, advokatene Erling Keyser og Julie Schive Hovde-Hagen. Lagmannsretten bemerker til dette at det bare er advokatfirmaet, ikke advokatene personlig, som er Amlands motpart i saken.

Spørsmålet om saksomkostninger for tingretten blir å vurdere ved den nye behandlingen der.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning:

1. Tingrettens kjennelse oppheves.
2. I saksomkostninger for lagmannsretten betaler Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS til Anne-Karina Hyggen Amland 5.160 - femtusenetthundreogseksti - kroner, innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne kjennelse.

Vincent Galtung

Anne Ellen Fossum

Anne Austbø

